

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XIX. Judex quoad munera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

dant sub sigillo Confessionis Sacramentalis?

Resp. Affirmativè, patet ex definitione sigilli, quod est obligatio particularis, quam Confessarius habent ad non revelandum ullum peccatum, aut circumstantiam ejus, auditam in Confessione; sub quo cadunt omnia, per quæ reddi potest odiosa Confessio, & per quæ Fideles ab eo possunt retrahi.

59. Sed dubium est, an Confessarius sub sigillo teneatur celare, etiam alia, quæ nulla modo faciunt ad manifestationem peccati, vel circumstantiarum ejus, sed sunt totaliter aliena à culpa, & sibi nota sunt in Confessione ex sola narratione penitentis: quod Titius V. G. sit ducturus Bertam in uxorem: quod Lelius mercator decoxerit: quod quis sit spurcius, eunuchus, &c.

Resp. Hæc quoque, si non per se, sicut peccata, secundario tamen, & per accidens sub obligatione sigilli cadunt, nam ex eorum revelatione potest Confessio reddi odiosa, & molesta; putant enim Penitentes totum, quod in Confessione Confessario aperiunt, cadere sub arctissimo sigillo, ergo, dum audiunt hæc revelari, possunt ex his discurrere ad peccata, & ita averti à Sacramento, ideo ea omnia tenetur Confessarius celare: quæ est sententia in praxi tutior, & magis favet Sacramento, ac juri penitentis, quam tradit Marchant. *trib. sacr. t. 1. tr. 4. tit. 6. qn. 6. Append. 2. pet. 8. Ameno de penis tit. 5. §. 6. nu. 10. Quilici Confess. manud. q. 12. art. 2. nu. 8.*

CAPUT XIX.

Prop. XXVI. ab Alex. VII. Sc.
Judex quoad munera.

1. PROP. 26. Quando litigantia habent pro se opiniones æque probabiles, potest Judex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius pro alio.

Capite immediatè sequenti examen erit super natura opinionis probabilis, & lib. 2. cap. 2. an valeat Judex sententiam pronunciare juxta opinionem minus probabilem, probabiliore relicta, quare in præsentia alia pro praxi Confessoriorum resolvuntur, quæ rectum aliis titulis Judicis ministerium respiciunt.

2. Quaritur. An Judex pro ferenda sententia possit munus aliquod, vel ipse à parte exigere, vel ab ea oblatum recipere?

Resp. Negativè, ratio est, quia si sententia ferenda sit justa, ad eam pars jus habet, eique debetur: si debetur, ei vendi ab Judice justè nequit, qui gratis opus tenetur facere; nam à Republica constituitur, ut rectum operetur, à qua propterea justum ei, ac honestum ad sui sustentationem, & laborum mercedem, juxta loci consuetudinem, stipendium taxatur, supra quod nil potest exigere, & casu quo reciperet, deberet omnino restituere, ut potè nullum habens titulum, aut jus recipiendi, vel datum retinendi, DD. communiter.

3. Sed quaritur. An aliquid possit accipere pro ferenda injusta sententia: casus possit sic figurari. Petro aqurd Judicem

sem favet ius contra Paulum, quo stante, est ab Judice causa adjudicanda in favorem Petri, nihilominus, recepta ab eo pecunia summa à Paulo, sententiam contra Petrum, & Paulo favorabilem dicit?

Resp. Negativè, nam illicitè recipit, & recipiendo peccat, cum pro re illicita, & turpi, ac contra legem prohibentem recipiat.

4. Sed dubitatur. An debeat illud restituere?

Resp. Affirmativè, cum De la Cruz, *dir. etl. cons. 7. precept. qu. 7. art. 5. dub. 2. concl. 2.* ratio est, quia in utroque iure irritantur huiusmodi donationes, *cap. Non sane 14. qu. 4.* & ibi relatus Augustinus *Epist. 54. ad Macedonium*, sic loquitur: *qui vero pro iniquo iudicio dedit, vellet quidem repetere, nisi timeret, vel puderet emisse*; ergo censet S. Doctor, litigantem confitentem munus, habere adversus Judicem jus repetendi, ergo is munera oblata ad injustam sententiam ferendam, sua non facit, vide *l. Juris gentium, §. sint maleficia ff. de pactis*. Quæ est tutior sententia, vide *lib. 2. c. 9.*

5. Sed quid dicendum de famulis Judicis?

Resp. Peccant, si aliquibus propter munera accepta faciliorem ad Judicem accessum præbeant, aliis injustè exclusis, & ideo debent parti læsæ restitutionem facere, si fuerint causa damni: super quo in praxi debet Confessarius eos famulos interrogare.

6. Queritur. An peccent, qui tradunt munera Concubinae Judicis, aut aliter ab ea petunt, ut Judicem roget ad effectum, ut pro ipsis sententiam ferat?

Matthæi Cantela Confess.

Resp. Affirmativè, propter periculum fovendi inhonestum amorem inter Concubinam, & Judicem, & hæc est tutior sententia in praxi. Sanchez apud Bonac. *de peccat. disput. 2. quæst. 4. punct. 2. §. unic. num. 24.*

7. Queritur. An quidquam dari possit, promitti, aut pacisci pro justitia, vel gratia, sive Ecclesiastica, sive temporali obtinenda apud Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam?

Resp. Negativè, pro ut expressè legitur prohibitum sub pena excommunicationis, ipso facto incurrendæ, à Bonif. VIII. Greg. XIII. Alex. VII. & Innoc. XII. *const. incip. Sacerdotalem, & Regiam Urbem, tertio Calen. Febr. 1699.* in qua confirmantur, & innovantur præfactorum PP. *const. & pœnæ in eisdem contentæ.* Optimum esset *const. legere.* In qua pœnis submittuntur omnes, sive Clerici, Religiosi, & Laici, sive Judices, Agentes, Procuratores, Advocati, Expeditores, & Negotiorum gestores. In qua etiam conatus prohibetur; & comprehendit quoque dantes auxilium, consilium, vel favorem, prout in ea expressè.

8. Xenia solita, hoc est, munera, quæ hospitibus solent dari (Mouleta, & poculenta) quæ, nimirum, intra proximos dies edi, & potari possunt, juxta Joan. Calvin. *Lexicon. Jurid. & Judicibus, Ministris, & Officialibus Romanæ Curia exhiberi consueverunt, in ea non prohibentur, ut expressè textus §. Xenia*; ubi advertat Confessarius hæc verba solita, & consueverunt. Nec Procuratoribus, Advocatis, &c. merces labori conveniens interdicitur, sed vitentur fraudes.

(Y)

9. Quæ.

9. *Quæritur. Quomodo Confessarius se gerere debeat cum penitente se accusante, pro obtinenda gratia, vel iustitia à Sede Apostolica, munera promississe, dedisse, recepisse, vel accepisse, &c.*

Resp. Si penitens non sit in articulo mortis, absolvi non debet, sed remittendus ad Sedem Apostolicam, cui excommunicatio reservatur ex §. *Dudum*, §. *Cui salubri*, §. *Contravenientes*. Si vero sit in articulo mortis, & ad Papam non possit accedere, nec sit tempus obtinendi facultatem, absolvendus est, sed non prius, quam quantum recepit, pauperibus largiatur; ut expressè §. *Decernimus*, & §. *Cui salubri*, & in casu manifestæ impotentia debet cautionem dare, vel iuramentum præstare de muneribus receptis quamprimum pauperibus erogandis, ac de comparando, cessante impedimento, ad Sedem Apostolicam, & se amplius ea non committurum: cum quo onere, & non aliàs absolvendus est, ex dictis *cap. 2. num. 15.*

10. *Quæritur. An qui, modo per Constitutionem interdicto, recepit Officium, etiam Seculare, ut gubernium, v. g. Castris, Arcis, Locum inter *Arma* armatura milites, &c. possit illud exercere, & stipendia, ex ejus ministerio obvenientia, in conscientia recipere, & recepta retinere?*

Resp. Negativè; nam §. *Decernentes*, & §. *Contravenientes*, iustitia, gratia, decretum, rescriptum, vel sententia, eo modo obtenta, nullius proflus momenti ipso jure declarantur, ac omni effectu, & robore carere statuunt, ergo stipendia sua non facit, & pœnam furti ex alleg. §. *Contravenientes* incurrit; propterea ad re-

stitutionem est obstrictus, & officium resignare debet.

11. Nota, utentes gratia, vel iustitia, ejusmodi modo obtentis, excommunicatione reservata ligari, & ad cæteras pœnas obligari, si eis scienter (hoc est, cum notitia, quod fuerint contra præscriptam constit. obtentæ) utantur, §. *Sed scienter*.

12. Observes etiam, ad incurrendam censuram, & pœnas, requiri, ut quis delinquat cum scientia prohibitionis, & pœnæ; nam *audentes* ligat: *audere* autem sæpè cum præsumere confunditur, pro *cap. sed, ne Cleric. vel Monach.* præsumere autem dicitur, qui cum scientia Legis, contra legem operatur, per *Ameno de pœnis tit. 4. §. 8. num. 23.* Sanctoto de pœnis *c. 6. qu. 2. difficul. 3.* citan. *Bonac. cin. de cens. in com. disp. 1. q. 1. punct. 3.* & 7. unde, qui inadvertenter, aut bona fide aliquid operatur, præsumere non dicitur, *Barb. de dictionib. dicit. 234.*

13. Sed quæritur. *An ad incursum pœnarum requiratur, quod gratia, vel iustitia realiter, & cum effectu obtineatur?*

Resp. Negativè, nam Const. loquitur de dantibus, &c. pro gratia, vel iustitia obtinenda. Et meo videri ex fine, & enunciativa Const. patet; nam Pontifices per eam removere intendunt, quæ possent modo aliquo Romanæ Curia exultationem lædere, & decori officere, eamque per hujusmodi turpe lucrum infamare, constat autem, id sequi, sive gratia, aut iustitia, pro qua munus, pecunia, vel pretium recipitur, &c. obtineatur, sive non, modò quis eam recipere, & obtinere conetur, & curet.